

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl soudcem Mgr. Janem Šmakalem ve věci

žalobce: **L. A. Q.**
zastoupený advokátem Mgr. Ondřejem Fialou,
sídlem Václavské náměstí 808/66, Praha,
proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců,**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha,

o žalobě proti rozhodnutí žalované č. j. MV-184704-4/SO-2023 ze dne 11. 1. 2024,

takto:

- I. Rozhodnutí Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců č. j. MV-184704-4/SO-2023 ze dne 11. 1. 2024 a jemu předcházející rozhodnutí Ministerstva vnitra č. j. OAM-72049-22/ZM-2022 ze dne 5. 10. 2023 se ruší a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II. Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 21 670 Kč k rukám jeho zástupce Mgr. Ondřeje Fialy, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

republiky. Aplikoval v něm závěry již ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu (dále též „kasační soud“).

I. Řízení před správními orgány

2. Žalobci bylo uděleno povolení k dlouhodobému pobytu a účelem studia s platností od 25. 8. 2022 do 15. 8. 2023. Žalobce o něj žádal za účelem studia přípravného kurzu českého jazyka za účelem studia technologie potravin na Vysoké škole chemicko-technologické v Praze. Na území státu žalobce přicestoval 18. 8. 2022. K zmíněnému přípravnému kurzu nikdy nenastoupil, dne 11. 10. 2022 však nastoupil k přípravnému kurzu českého jazyka za účelem studia v akreditovaném bakalářském programu na České zemědělské univerzitě v Praze. Dne 18. 10. 2022 žalobce požádal o vydání zaměstnanecké karty na pozici doplňovače zboží ve Zbůchu.
3. Ministerstvo vnitra původně žádost zamítlo s tím, že žalobce neplnil účel dosud povoleného pobytu. Toto rozhodnutí žalovaná zrušila ze dne 23. 5. 2023 s tím, že je třeba se zabývat tím, zda lze přípravný jazykový kurz na ČZU hodnotit jako studijní ve smyslu § 64 odst. 1 písm. b) ve spoj. s § 42d zákona o pobytu cizinců. Následně ministerstvo vnitra žádost zamítlo s tím, pobyt žalobce není v zájmu České republik

III. Posouzení věci

7. Žaloba je důvodná.
8. V uplynulých měsících se rozhodná otázka stala předmětem posouzení ze strany řady správních soudů a byla předmětem i kritické reflexe ze strany právní nauky. Dva soupeřící názory lze shrnout tak, že: (a) správní orgány nemohou dotvářet jasná zákonná pravidla, je na zákonodárci, aby jasně upravil (omezil) možnost podání žádostí o zaměstnaneckou kartu z území ČR. Pokud tak neučinil, její podání není omezeno a nelze to nahrazovat použitím neurčitého pojmu *nesouladu se zájmy ČR* (srov. zejména rozsudek NSS č. j. 1 Azs 158/2024-37 ze dne 19. 9. 2024 a judikatura navazující). Oproti tomu stojí názor, že (b) studijní pobyty představují uplatnění unijního práva za zcela konkrétním účelem. Není možné o ně žádat se zneužívajícím úmyslem, tedy k obcházení domácích pravidel omezení příchodu nekvalifikovaných pracovníků ze zahraničí. Je povinností členských států Evropské unie zabránit takovému zneužití unijního práva (srov. velmi podrobně odůvodněný rozsudek KS v Brně č. j. 41 A 23/2024-28 ze dne 30. 9. 2024).
9. S ohledem na to, že oběma těmito náhledům bylo třeba

přípravným jazykovým kurzem za účelem studia akreditovaného studijního programu na vysoké škole. *Prima facie* o tom ani nic nesvědčí, což byl ostatně náhled, který žalovaná v této věci zaujala již dříve ve svém kasačním rozhodnutí ze dne 23. 5. 2023. Zároveň žalovaná zjistila, že žalobce byl v době jejího rozhodování studentem vysoké školy. Za tohoto skutkového stavu nelze uzavřít, že účelem jednání žalobce bylo obcházet pravidla zákona o pobytu cizinců a že jeho žádost o dlouhodobé studijní vízum byla zneužitím unijního práva, kterému by bylo třeba bránit.

IV. Závěr

14. Rozhodnutí žalované je tedy v rozporu s ustálenou judikaturou kasačního soudu v Brně i v rozporu s dosud zjištěnými skutkovými okolnostmi případu. Zdejší kasační soud proto naříkané rozhodnutí zrušil pro nesprávné posouzení rozhodné právní otázky *nesouladu se zájmem ČR* a zároveň i pro vady skutkových zjištění. Tyto vady jsou dány jednak tím, že dosavadní skutkové závěry správních orgánů jsou v případě žalobce v rozporu s obsahem spisu, jednak tím, že judikatura kasačního soudu v Brně vyžaduje v otázce obcházení zákona doplnění dokazování.
15. Protože Ministerstvo vnitra založilo své rozhodnutí o zamítnutí žád

19. Vedle toho existují také přísnější a méně přísná judikatorní linie týkající rozhodnutí bez jednání za situace, kdy je vadou řízení ve smyslu § 76 odst. 1 s. ř. s. stížena jen část rozhodnutí, kdežto zbylá část je jen nesprávně posouzena. Tyto dvě linie se odlišují v názoru na to, zda krajský soud může rozhodnout bez ústního jednání, nebo zda musí jednání nařídit (srov. explicitně rozsudek NSS č. j. 8 As 27/2024-95 ze dne 12. 11. 2024, odst. 17).
20. V souzeném případě však ústní projednání sporné *právní otázky* nemohlo nic nového přinést nad rámec písemné části řízení (srov. rozsudek Krajského soudu v Plzni č. j. 35 A 12/2024-42 ze dne 24. 10. 2024, odst. 37–38), procesně neúspěšný žalovaný s rozhodnutím bez jednání souhlasil a výše citovaná rozhodnutí umožňující rozhodnutí bez jednání vyslovila své závěry dříve než rozhodnutí vyznívající opačně.
21. Zdejší kasační soud proto o žalobě rozhodl bez jednání podle výslovné zákonné výjimky v § 76 odst. 1 s. ř. s., tak jak to ostatně ve srovnatelných věcech činí třeba Krajský soud v Ostravě (srov. rozsudky č. j. 20 A 3/2024-30 ze dne 30. 1. 2025, čj. 19 A 16/2024-34 a č. j. 19 A 25/2024-50 ze dne 31. 10. 2024, č. j. 20 A 17/2023-43 ze